Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI Ч. 23. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 5-го ЛЮТОГО 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 5, 1985 No. 23. VOL. XCI

Президент УНР мав зустрічі в Ню Йорку

Ню Йорк. — Президент УНР в екзилі Микола Лівицький, перебуваючи тут на початку січня ц.р., мав цілоденну нараду з головою Уряду проф. Ярославом Рудницьким, під час якої порушено справу внутрішньо-українського й зовнішньо-політичного характеру зокрма у зв'язку з 65-річним перебуванням Уряду УНР в екзилі (1920-1985).

Заплановано відзначити цей ювілей відповідними акціями на протязі 1985 року і вони будуть предметом нарад на майбутньому зібранні Уряду.

Крім нарад з головою Уряду, Президент М. Лівицький мав побачення з д-ром Володимиром Трембіцьким, з Михайлом Кучером й іншими на якому було обговорено поточні справи української політики й громадського життя. З нагоди цих зустрічей Президент вручив згаданим особам перші примірники своєї нової публікації про історію „ДЦ УНР в 1920-40 роках".

Відбулося засідання Управи СФУЖО

Торонто (М.С.). — В днях від 30-го листопада до 2-го грудня 1984 року відбулося тут Річне засідання Управи СФУЖО. В нарадах взяли участь Екзекутива, референтки і представниці складових організацій з Америки, Канади і Німеччини.

У п'ятницю, 30-го листопада, в пополудневих і вечірніх годинах нараджувалися комісії зовнішніх зв'язків і статутова, а в нарадах Фінансової комісії взяли участь всі члени Управи. Винесено цілий ряд пропозицій, які порушено опісля на пленумі нарад Управи СФУЖО.

В суботу, 1-го грудня, наради відкрила голова СФУЖО д-р Марія Квітковська. Вона подала порядок нарад, який принято і вибрано комісії. У своєму слові голова дала перегляд праці СФУЖО на протязі останнього року. Скарбник Ярослава Шеремета відчитала касовий звіт. Після вичерпної дискусії і звіту Контрольної комісії прийнято одноголосно всі звіти. Референтки подали пляни праці, які докладно продискутовано, зокрема конференцію у Найробі, Кенія, та „Декаду Родини". Схвалено бюджет на 1985 рік.

У неділю, 2-го грудня, вислухавши Святу Літургію, членки Управи прийняли до відома звіти голів складових організацій, коротко обговорено статутові справи та прийнято цілий ряд ухвал. Наради закрила голова о год. 2-ій по полудні.

Після полуденку відбувся для членок Управи, організацій і громадянства панель на тему „СФУЖО і зовнішня діяльність".

Господарями нарад були дві канадські складові організації СФУЖО — ЛУКЖ і ОУК, які на протязі трьох днів гостили учасниць смачними сніданками, полуденками і вечерями.

МУЗИЧНА ДОПОВІДЬ Ю. ОСІНЧУК

Ню Йорк. — З канцелярії НТШ повідомляють, що у суботу, 9-го лютого ц.р., о год. 4-ій по полудні тут в Домі НТШ, при 63 Четвертій авеню д-р Юліяна Осінчук виголосить доповідь на музичну тему: „Перегляд української фортепіянової творчости". Деякі композиції будуть ілюстровані музикою на стрічці. Доповідач ка закінчила відому високу музичну школу Джуллірд в Ню Йорку, завершивши свої студії докторатом з музикології. Д-р Ю. Осінчук є широко відома зі своїх успішних фортепіянових концертів в Америці, Канаді й Европі.

У ВІННІПЕҐУ ПОМЕР МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ

Митрополит Андрей

Вінніпеґ. (Андрій Сірий). — У суботу, 2-го лютого 1985 року, тут помер у віці 87 років життя Блаженніший Митрополит Андрей, первоієрарх Української Греко-Православної Церкви Канади.

Похоронні відправи відбудуться у п'ятницю і суботу, 8-го і 9-го лютого в 7-ій год. вечора, у похоронному заведенні Кропо у Вінніпеґу, у неділю, 10-го лютого, о год. 7-ій вечора — похоронні відправи у соборі Св. Покрови, в понеділок, 11-го лютого о 7-ій год. вечора будуть відслужені похоронні відправи у катедрі Пресвятої Тройці. У вівторок, 12-го лютого, о 9:30 ранку похоронні відправи у катедрі Пресвятої Тройці. Тіло св. п. Митрополита Андрея спочиватиме на цвинтарі Ґлен Іден у Вінніпеґу.

Жидівський світовий конґрес засудив СССР за антисемітизм

Відень, Австрія. — Рада світового жидівського конгресу при кінці своїх нарад, які тривали майже цілий тиждень тут в столиці Австрії, виступила із сильною критикою Совєтського Союзу за його урядовий антисемітизм і неґативне ставлення до тих осіб жидівської національности, які виявили бажання еміґрувати до Ізраїля.

„Уряд і система, які називають себе прогресивними, воліють іґнорувати цю проблему, а на протести зі зовні відповідають пропагандивною методою: 'не може бути антисемітизму в соціялістичній системі' ", — заявив рабін Александер Шіндлер з Юнії американсько-гебрейської конґрегації, суґеруючи, що може б розв'язати цю важливу проблему в той спосіб, щоб змусити совєтських лідерів до визнання, що там де існує антисемітизм, не може бути соціялізму.

У своїй промові про західньо-східню співпрацю в ділянці політики зі становища світового жидівства Шіндлер підкреслив однак, що він особисто не підтримує політики конфронтації обох світових потуг, ЗСА і СССР, але це ніяк не означає, що людство, в тому числі світове жидівство, не повинно протестувати проти нелюдяних практик в Совєтському Союзі.

Леон Дулзін, президент світової сіоністичної організації, заявив, що „Совєтський Союз став центром світового антисемітизму". Він відмітив, що майже 50,000 совєтських жидів, ведуть безнадійне змагання з совєтськими чинниками за виїзд з СССР. Еміґрація до Ізраїля драстично впала з 51,000 в 1979 році до 800 в 1984 році. Крім того жидам забороняють в СССР плекати свої традиції, спроваджувати релігійні книги, вчити дітей гебрейської мови тощо. Згідно з інформаціями Шіндлера і Дулзіна, в СССР все ще перебуває 2,5 мільйона жидів, доля яких залежна у великій мірі від міжнародних відносин і американсько-совєтської співпраці.

В Перу відкрили руїни старинного міста

Болдер, Коло. — Тут в місцевому університеті археологи подали вперше до відома, що їм вдалося відкрити та зфотографувати руїни „забутого міста", яке може ривалізувати із славними руїнами міста інків, відомого під назвою Мачу Піччу.

Відкриття, яке зробили американські та перуанські археологи, вказує на руїни стін, будівель, гробів та статуй на стрімких узбіччях Андів, що правдоподібно походять з передісторичних часів 500-1,500 років після Христа.

Довкілля на якому це місто було побудоване є незвичайно недоступне та має дуже важке підсоння з постійними дощами та густою джунґлею на висоті 8,600 стіп. Для археологів відкриття тим більше цікаве, бо вони застановляються як могли ті невідомі люди будувати та жити в таких умовах, та яке було їхнє відношення до інків, що їх досі уважали найбільш культурним племенем в цій частині світу. Дослідники, які оглядали ці нововідкриті залишки міста стверджують, що люди які це місто будували мали високу культуру, що проявилася у способі будови і управі землі. Зацікавлені тим невідомим народом і його культурою археологи та антропологи думають тепер розпочати точні студії руїн та вести дальші розкопки в найближчих кільканадцяти роках.

Місце того теперішнього відкриття притягало легендами та своєю таємничістю вже від довшого часу американських та перуанських дослідників перед-еспанської цивілізації в Перу, зокрема після того, як у 1911 році було відкрито руїни поселення інків в Мачу Піччу. В 1963 році перуанські археологи знайшли це леґендарне місце високо в Андах, але після кількох днів закинули точніші розшуки. Щойно в 1984 році чотири науковці-дослідники з Колорадо піднялися небезпечного діла, добилися до „забутого міста" і відкрили деякі руїни будівель та гробів, які знаходяться у несподівано доброму стані. Всі ці руїни і тераси, що вказують на управу землі, розташовані на стрімких узбіччях Андів у провінції Сан Мартін і мають назву Ґран Пахатен.

Уряд затурбований зростом торговельного дефіциту

Вашінґтон. — Не зважаючи на те, що в грудні 1984 року американські імпорти зменшилися дещо у відношенні до експортів, в загальному торговельний дефіцит Америки виносив 123,3 більйона дол., майже вдвічі більше як 1983 року, коли дефіцит виносив 69,4 більйона дол.

Згідно з опінією Департаменту торгівлі, така ситуація є доброю для одної групи людей і гіршою для другої. Дешеві заграничні вироби вплинули на зменшення інфляції, даючи консументам не тільки дешеві альтернативи, але також заохочували американські підприємства до більш ефектовного менажерства і тим самим до вдержання своїх цін. В цей спосіб торговельний дефіцит допоміг стримати підвишку цін, що спричинилося до зниження інфляції, яка в Америці не переступила 4 відсотків.

З другої сторони, торговельний дефіцит також віддзеркалює деякі труднощі американського бизнесу, який не міг знизити свої ціни, щоб ефектовно протиставитися заграничній конкуренції. Для продовження свого існування, деякі галузі були змушені перенести свої фабрики за кордон коштом втрати зайнятя для американців.

В цій справі сенатська підкомісія для заграничної торгівлі має перевести переслухання різних спеціялістів, щоб випрацювати відповідні пропозиції, щоб запобігти зростові торговельного дефіциту.

ПАПА ЗАКЛИКАЄ ПАРТИЗАНІВ В ПЕРУ ПРИПИНИТИ БОРОТЬБУ

Аякучо, Перу. — Папа Іван Павло II, виступаючи перед вірними у гірській околиці тієї країни де найбільше діють партизанські з'єднання марксистських партизанів і ведеться боротьба між ними та урядовими військами, у якій загинуло досі понад 4,000 цивільних осіб, зокрема старших, жінок і дітей, закликав провідників цих партизанських частин припинити боротьбу шукати мирного діялогу і полагодження наболілих справ шляхом мирного діялогу.

„Я прошу вас, з болем серця, але рівночасно з надією на справедливість, яка повинна запанувати у вашій країні і за яку, у вашому розумінні ви змагаєтесь, в ім'я Господа Бога, змініть цей неправильний шлях, на якому так багато крови, жертв і нещасть", — заявляє у своєму заклику Святіший Отець, підкреслюючи, що рух спротиву все ще має шансу полагодити свої суперечності з урядом і, як він заявив, „висушити сльози багатьох тисяч осіб".

Не зважаючи на те, що Папа був дещо перестуджений і змучений тяжкою подорожжю до країн Південної Америки та численними масовими відправами, авдієнціями, зустрічами з тамошніми єпископами і монашими чинами, він, відмовившись від поради лікарів, щоб відпочити, продовжує свою успішну подорож в країні Інків, населення якої масово прибуває на його привітання, або тільки для того, щоб побачити голову Католицької Церкви власними очима. У місцевості Куско на привітання Папи прибуло біля 100,000 вірних які заповнили цілу долину між скалистими горами і, як інформують кореспонденти робили прекрасне враження своїми національними одягами, знаменами своїх племен, оркестрами, барабанами, списами тощо. Святіший Отець був дуже зворушений таким щирим привітанням та безпосередністю і великою участю дітей й молоді.

Головною темою проповіді Папи була справа загального прощення і шукання діялогів між урядами і противними до уряду групами. Побічною темою, яку Папа всюди порушував під час своєї зупинки, було нап'ятнування бунту, вбивства цивільного населення, марксистської ідеології, яка проповідує ненавість і заклик до духовних осіб, що вони повинні стояти на голову вище понад усіх інших при виконуванні своєї почесної місії.

Церковні спостерігачі і кореспонденти вважають теперішню поїздку Папи до Південної Америки дуже успішною і дуже потрібною під теперішню пору.

У СВІТІ

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ, ЗАХІДНЯ Німеччина і Японія заявили представникам світового банку, що вони не вплачуватимуть більше до фонду для економічної реґабілітації і розвитку Африки, яка тепер терпить від посухи і зв'язаного з цим голоду. Цей фонд становить тепер два більйони долярів і речники банку плянують збільшити його принаймні до 10 більйонів, використовуючи теперішню ситуацію в Африці. З'єднані Стейти Америки вже раніше перестали вплачувати до цього банку і створили свій власний допомоговий фонд, коли стало відомо, що керівники банку допомагали з цього фонду також комуністичним і прокомуністичним урядам та партизанським рухам, які у принципі неґативно ставляться до західних демократій.

ЕВРОПЕЙСЬКА РАДА для космічних дослідів, яка відбула свої наради у Римі, прийняла запрошення президента Роналда Реґена про співпрацю з американською Адміністрацією для міжпростірних полетів НАСА і спільного запуску в 1992 році постійної станції з обслугою. Представники 11-ох держав Европи висловили надію, що така співпраця із ЗСА допоможе їм висунутись на передове місце в космічній технології і спричинитися до самостійних дослідів в цій ділянці у XXI столітті. Европейські держави братимуть також участь у полетах міжпростірних кораблів.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Ройтерса повідомило, що західньонімецькі газети отримали погрозу вбивства канцлера Гельмута Коля і дев'ятьох інших політиків та членів уряду. Погрози надіслали західньонімецькі терористи, які рекрутуються з комуністів і скрайньо-лівих елементів, дію яких підтримує Совєтський Союз і деякі сателітні держави. Речники так званої „Червоної армії", одної з терористичних груп, заявили, що крім канцлера і дев'ятьох згаданих, покарані смертю будуть також інші міністри, яких терористи називають „капіталістичними свинями".

ПРЕДСТАВНИКИ Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО) і Варшавського Пакту відновили переговори у Відні. Предметом переговорів, які тягнуться вже багато років, є зменшення в Европі конвенційної зброї і війська. На протязі 11-ох років представники згаданих військових пактів відбули 368 безплідних сесій і тепер фактично не знають, як вийти з цієї ситуації. Найкращим і найбільш логічним виходом було зліквідувати цю комісію, але східній бльок на це не погоджується. Речники НАТО висловили надію, що відновлення переговорів про зменшення нуклеарної зброї в Женеві в березні ц.р., може допомогти цій комісії вийти з прикрої ситуації.

УРЯД ЗАХІДНЬОЇ Німеччини запропонував нагороду у висоті 300,000 долярів особі, чи особам, які допоможуть віднайти і заарештувати воєнного злочинця д-ра Джозефа Менґеле, який, будучи лікарем в концентраційному таборі в Авшвіці, робив нелюдяні експерименти на людях і тим самим спричинився до замордування багатьох тисяч в'язнів — чоловіків, жінок і навіть маленьких дітей. Здогадуються, що д-р Менґеле перебуває в одній з країн Південної Америки.

ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІЦІЯ відкрила і зліквідувала головну базу терористичної групи басків ЕТА на французькій території і заарештувала заступника лідера цієї групи. Еспанський уряд вже раніше скаржився перед французьким урядом, що баски перекидають до Еспанії з території Франції свої свіжі терористичні групи, зброю, гроші, а також переводять на чорно через еспансько-французький кордон загрожених басків у безпечні місця на французькому боці.

КУБИНСЬКИЙ ДИКТАТОР Фідель Кастро не дуже задоволений новим мирним діялогом між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом і заплянованими переговорами про зменшення нуклеарної стратеґічної зброї. Кастро побоюється, що у висліді розмов СССР може зменшити, або зовсім припинити доставу зброї й іншого військового матеріялу до Куби призначеного для Нікараґуа, марксистських партизанів в Ель Сальвадорі й інших підривних сил в Центральній Америці.

В АМЕРИЦІ

УРЯД ЗДОРОВ'Я В ЗСА стверджує, що грипа прийняла вже стан епідемії в цілій країні і панує у 38-ох стейтах та є причиною великої кількости смертних випадків, зокрема серед старших віком громадян.

ЗАСТУПНИК ГУБЕРНАТОРА Маріо Квомо, Алфред ДелБелло, відійшов із свого посту з днем 1-го лютого ц.р. до приватного підприємства, де він буде діставати куди вищу платню та матиме кращі умовини праці. Прощаючись зі своїм постом, він заявив, що робив все що міг, але бюрократія все перемагає.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН пропонує Палаті Репрезентантів бюджет, який буде мати найменшу підвишку від 1965 року бо лише на 1,5 відсотка більше як в минулому році. Рівночасно в тому бюджеті на фіскальний рік Президент подає можливості як зменшити видатки у вісьмох департаментах серед яких є департаменти рільництва, енергії, освіти і виховання та розвитку міст.

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ летунства є затривожене численними катастрофами літаків американського виробу і тому хоче вглянути точніше в працю провірки літаків та компетенцій летунів.

ВІДОМИЙ ЧЛЕН вашінґтонської футбольної дружини „Редскінс" Джан Ріґґінс, випивши забагато в часі річного бенкету Пресового клюбу у Вашінґтоні, положився на долівку і переспав повну годину, похропуючи в часі промов. Щойно коли вони закінчилися його випровадили зі залі.

ОДНЕ З НАЙБІЛЬШИХ газетних видавництв, що видавало „Де Мойн Реджістер", щоденник, що належав до найкращих в ЗСА, продало це підприємство синдикатові Ґанетт за ціну, яка, кажуть, виносить 205 мільйонів великої компанії, що завідує різними засобами публічної інформації.

В СТЕЙТІ АТЛЯНТА перестане з днем 1-го березня появлятися тижневик „Джорджя Газетт", який в 1984 році одержав нагороду Пуліцера за свої передові статті. Тижневик має великі фінансові труднощі та появлявся лише у 3,000 примірниках накладу.

АҐЕНЦІЯ КОНТРОЛІ й занечищування довкілля в стейті Ню Йорк має тепер так мало фінансових засобів та людей до праці, що це відбивається від'ємно на придержуванні законів, — твердить спеціяльна комісія стейтової леґісляту ри. Зокрема бракує інспекторів в результаті [illegible] багатьох місцевостях не перевірюється води, повітря, [illegible] занечищеної відпадками землі тощо.

Поставлять „Мадам Баттерфляй" українською мовою

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О.К.). — Редакцію „Свободи" відвідала група ентузіястів українського оперного театру, яка взялася тепер за важке завдання поставити перед українською публікою широко відому оперу Джіякомо Пуччіні „Мадам Баттерфляй" в українській мові.

Гості в редакції (сидять зліва): М. Андріюк, А. Бриттан і Н. Худа- Гусяк; (стоять зліва): Л. Бедерів, В. Андріюк і Л. Рейнарович.

Ті ентузіясти, які створили нову українську Оперну Компанію ім. Миколи Лисенка, вирішили саме в цей спосіб зложити поклін неперевершеній українській оперовій співачці Соломії Крушельницькій, яка, як відомо, своїм співом вивела „Мадам Баттерфляй" на світову арену, співаючи прекрасно ролю Чіо-Чіо-Сан під диригентурою Артуро Тосканіні.

В плянованій оперним театром постановці цю ролю буде співати Марта Кульчицька-Андріюк, що є не лише головним персонажем в опері, але також головним мотором цілого того великого заміру. Вона та її чоловік, що перебрав адміністрацію театру, з повним захопленням розповідають про свої пляни та праці які з тим зв'язані. У оперному ансамблі їм вдалося згуртувати справді професійні сили, зокрема з молодших українських музик та співаків.

І так довідуємося, що диригувати оперою буде Адріян Бриттан, якого українська публіка знає не лише як талановитого молодого скрипаля, але читає часто про його усупіхи в американських музичних колах, як надійного диригента. Саме завдяки тим своїм зв'язкам А. Бриттан пояснює, що йому вдалося притянути як членів оркестри на цю постановку „Мадам Баттерфляй" українською мовою членів Манґаттен симфонії в числі 30 осіб, в більшості учнів, які з приємністю працюють під проводом А. Бриттана.

Крім М. Кульчицької-Андріюк в опері беруть участь у ролі Б.Ф.Пінкертона — Богдан Чаплинський, в ролі Сузукі Наталка Худа- Гусяк, Шартлес — Ігор Даріян Бонзо — Лев Рейнерович, Князь Ямадорі — Роман Комарницький і Кейт Пінкертон — Аня Борисенко.

Мистецьким директором опери є довголітній ентузіяст українського театру і оперовий співак Лев Рейнерович, який пригадує нам попередні постановки „Мадам Баттерфляй" в українських театрах у Львові, в часі Другої світової війни, коли музичним директором був Лев Туркевич, а головну ролю співала Е.Поспільова, а відтак постановку в Німеччині, у Реґенсбурґу, під музичним керівництвом Богдана Пюрка та з Фанею Носенко у ролі Чіо-Чіо-Сан

Прем'єра „Мадам Баттерфляй" на американському континенті українською мовою відбудеться як інформує адміністратор театру Василь Андріюк в неділю, 24-го березня 1985 року у Філядельфії, а в неділю, 31-го березня в Ню Йорку.

До вистави у Філядельфії піднайдено залю професійного театру Кесвік, при 291 Кесвік авеню в Ґленсайді, Па, а в Ню Йорку опера буде виставлена у відомому українцям Фешен Інституті при 225 Захід 24-та вул. В обидвох постановках музичним керівником буде професійна сила

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Жах правління Гітлера

Коли в січні 1933 року Адольф Гітлер став канцлером Німеччини, леґально, в наслідок перемоги у парляментарних виборах і з мандату від президента Гінденбурґа, він почав здійснювати свою теорію, спрецизовану у книжці „Майн Кампф". Це була злочинна теорія про вищість нордійської раси над усіма іншими расами і вищість німецького народу над усіма іншими народами. Зоологічна ненависть Гітлера зверталася особливо супроти жидів, яких він уважав за зло для німецького народу і всього людства. Тому проголосив „остаточну розв'язку" жидівської проблеми — фізичне винищення цілого жидівського народу.

Страхітливою „славою" покрився історичний гітлерівський кацет на польському Шлеську, на 472-ох акрах землі у віддалі за 32 милі від Кракова, на передмісті малого містечка Освєнцім, що його німці перейменували на Авшвіц. Було багато гітлерівських кацетів у різних окупованих німцями країнах, але кацет в Освєнцімі, чи пак Авшвіці, перевищив усіх їх своїм страхіттям: кругло 4 мільйони чоловіків, жінок і дітей загинули там від червня 1940 року до другої половини січня 1945 року, себто, до часу, коли до Шлеська, підійшли большевицькі війська і всі сторожі того кацету втекли, не встигнувши винищити решту в'язнів. Саме 27-го січня 1985 року минуло 40 років з того часу із цієї нагоди відбулися на місці колишнього кацету, що його перетворено на музей, поминки, на які прибули живі ще оцілілі колишні в'язні і представники різних країн.

До Освєнціма— Авшвіцу звозили німці арештованих із усіх окупованих країн, конкретно з 91 міст в Европі. Зараз поруч із тим кацетом створено другий побічний і допоміжний, однаково страхітливий, табір у Біркенав. Згинули в отих двох кацетах люди різних рас і націй. Польське видавництво „Однова" в Лондоні видало в 1974 році книгу на 330 сторінок великого формату п. з. „Воюючий Освєнцім" („Освєнцім вальчонци"). Страшенно тугі в оборонній дії поляки, які першими впали жертвою німецької аґресії у вересні 1939 року, навіть у тих невірогідно страхітливих умовах освєнцімського кацету уміли створити там підпільну організацію. У списках тамошніх в'язнів є й українці, між якими є прізвище відомого українського лікаря-хірурга з Ню Йорку, д-ра Олександра Лятишевського.

Жорстокий і безмірно безглуздий гітлерівський режим доказував вищість німецької нації виарештовуванням і фізичним винищуванням передусім інтеліґенції поярмлених народів, як найбільш для того режиму потенціяльно загрозливий елемент. В окупованій Польщі вони виарештували поголовно всіх найвидатніших інтеліґентів, навіть політично ніколи не заанґажованих, як ось усіх без вийнятку професорів Ягайлонського університету в Кракові, що їх вивезли до Освєнціма, між розстріляними був також видатний поет Бой-Желенскі. Але й поруч з різними німецькими кацетами — Дахав, Саксенгавзен, Фльоссенбурґ, Мавтгавзен, Оранієнбурґ, Раввебрюк, у Польщі ще Майданек — винищувано інтеліґентську верству в усіх країнах, охоплених в Европі Другою світовою війною. В Україні чорними літерами записаний „райхскомісар" України Еріх Кох, який криваву лазню вчинив між українцями на Волині і згодом у Києві. Згинули тоді десятки й сотні українських видатних постатей, як на Волині дружина колишнього посла Самійла Підгірського Леся, за першим своїм чоловіком Голубцева (її чоловіка розстріляли большевики), діячка Союзу Українок Харитя Кононенко, ціла родина лікарів Петра і Ганни Рощинських, син колишнього сенатора Михайла Черкавського Юрій і багато інших. У Києві згинули розстріляні німцями поетеса Олена Теліга і її чоловік Олег Кандиба-Ольжич, син поета Олеся, ідеолог ОУН, кришталево чесна людина.

Західні альянти, повівши, після японського наїзду 4-го грудня 1941 року на американську морську фльоту у Перл Гарборі, війну проти Третього Райху і проти Японії, почали виганяти німецького чорта большевицьким дияволом. Червона Москва яка дала Гітлерові зелене світло для поведення Другої світової війни (пакт Ріббентропа-Молотова, серпень 1939) приєдналася до винищування поляків, придивляючись байдуже з другого берега Висли, як німці здавлюють варшавське повстання. Прийнявши на свою службу польський поліційний апарат, большевики винищували українців, але й винищували поляків та всіх інших „ворогів народу". І цей стан триває по нинішній день — із пануванням Ярузельського в Польщі і наступників Постишева в Україні.

Апостольська столиця канонізувала польського духовника, в'язня Освєнціма Максиміліяна Кольбе, який пішов на смерть, як доброволець у заступництві присудженого на смерть іншого в'язня, батька родини, — а тепер у Польщі ведеться суд над убивниками духовника Єжи Попєлюшка, вбитого напевно з наказу Москви. Годі сперечатися , котрий гірший режим — гітлерівський чи большевицький — бо глупо сперечатися, чи краще згинути на шибениці чи від отрути.

М. С.

БОРОТЬБА ЗА ВІРУ Й НАЦІОНАЛЬНІ ПРАВА ТРИВАЄ

У статті „Безуспішна кампанія проти УКЦеркви" ми обговорили деякі аспекти подій в Україні на національно-релігійному відтинку, сперті на повідомленнях „Хроніки Католицької Церкви на Україні", що її видає „Ініціятивна група оборони прав віруючих і Церкви в Україні". Тим часом стало відомим, що крім перших п'яти випусків „Хроніки" українські католицькі кола в Римі отримали почерез швайцарський інститут „Ґлявбе ін дер цвайтен Вельт" („Віра в другому світі"). 7 і 8-ий випуски „Хроніки.

Повідомлення і вістки, що їх опубліковано в „Хроніці Католицької Церкви на Україні" вияснюють великою мірою, чому совєтська пропаґандивна кампанія проти „українських буржуазних націоналістів" і проти УКЦеркви на рідних землях останньо розгорнулася у таких широких маштабах, видумує щораз фантастичніші звинувачення проти них, що своїм примітивним наклепництвом, пов'язаним з своєрідною історією, мабуть осмішують перед населенням совєтський режим, тобто осягають якраз протилежних наслідків до тих, що їх хотілося б цій антинаціоналістичній пропаґанді досягнути. Яка ж бо людина зі здоровим глуздом може повірити всяким каґебістським „публіцистам", що безупину повторюють ніби українські націоналісти за кордоном у своїх газетах виписують про необхідність нищити дві треті України атомною бомбою, а на одній третій побудувати самостійну українську державу. Або хто повірить так зв. „документальним" совєтським матеріялам про масові вбивства ОУН і УПА під час Другої світової війни сотень тисяч „мирного населення", коли ж у пам'яті твердо закарбувалися масові запроторювання людей до концтаборів і на Сибір, як і ще більшою мірою десятки тисяч трупів, знайдених після відступу совєтської армії 1941 року по в'язницях різних міст в Україні.

Але заходи для компромітації націоналістів, в тому й засуди колишніх членів ОУН і воїнів УПА на кару смерти під час показових судових процесів тривають. Усе те, що доходить до нас про цю антинаціоналістичну пропаґанду, лише дрібна частка масової кампанії, що проходить в недоступних для нас обласних та районних газетах в Україні. І саме при перегляді подій в Україні, що віддзеркалюються на сторінках „Хроніки Католицької Церкви на Україні" можна зрозуміти причини совєтських скажених атак на „українських буржуазних націоналістів". Під поверхнею бо „благодаття", спокою і „відданости" народу своїй „рідній" партії та владі, розгортаються щораз небезпечніші для імперії хвилі народного гніву, що їх ця „рідна" влада намагається зліквідувати терором, і застрашуванням і русифікацією.

У „Хроніці" є про це чимало матеріялів. На Закарпатті, як в ній пишеться, посилилася русифікація шкіл, вийшла „пропозиція" один день в тижні говорити по школах лише російською мовою. Про розміри терору в Україні свідчить повідомлення „Хроніки", що в Україні під сучасну пору є понад 200 концтаборів, в яких перебуває 390,000 в'язнів та 29 психов'язниць з 10,000 в'язнів. Крім того, як відомо, в сибірських концтаборах сидять „найгрізніші" політичні" злочинці, яких там режим повільно ліквідує, доводить до „природної" смерти. Він „гуманніший" від сталінського. З цих повідомлень ясно видно, що західні дані про те, ніби в СССР сьогодні є дещо понад 10,000 політв'язнів далекі від реальної дійсности. Півтора мільйона ув'язнених, — як пише „Хроніка", — працюють на будовах „народнього господарства". Скільки серед них політичних, важко сказати, бож в СССР, за совєтськими твердженнями, немає політичних в'язнів, є лише політичні „злочинці".

Але не лише цими терористичними засобами праґне Москва зліквідувати самобутність українського народу. Під сучасну пору вона кидає до Афганістану щораз більше військових з'єднань, складених з українців. „Хроніка" повідомляє, що лише з Іршавського району на Закарпатті в Афганістані згинуло 111 українців-вояків, а також і легко ранених майже 150. А в Свалявському й Мукачівському районі таких жертв війни в Афганістані було 174 вбитими й майже 150 ранених. Тільки 10 інвалідів афганської війни отримують пенсію від 35-45 рублів, інші віддані під „догляд батьків".

Коли ж зібрати окремі короткі повідомлення сповнені глибокою трагедією людей про безупинні арешти та переслідування в Україні, священиків УКЦеркви, віруючих цієї Церкви, віруючих інших віровизнань, українських патріотів, які стають в обороні своєї рідної мови та культури, то картина „щасливого соціялістичного життя" і „дружби народів" буде повною. Все це широко й так відоме в Україні, великою мірою відоме і серед українців на чужині з попередніх самидавських українських матеріялів. Але „Хроніка Католицької Церкви на Україні" зареєструвала нові переслідування, національні та релігійні терпін-

(Закінчення на стор. 4)

Ольга Кузьмович

А БОРОНИТИСЯ ТАКИ МОЖНА

Від нашої перестороги відносно книжки Аллена А. Раєна п.н. „Тихі сусіди", в якій він з таким переконанням пише про нацистських злочинців і прислужників, поміж якими ставить у першому ряді українців, минулого вже повних два місяці, але досі за виїмком однієї реакції на рецензію Ральфа Блюменталя на цю книжку пера проф. Івана Гімки ми не завважили нічого.

В останніх днях на сторінках нашого часопису появилося обширне становище до книжки А. Раєна, Ліги проти знеславлення України, але воно призначене для українських читачів.

На нашу думку, треба боротися проти знеславлення нас Раєном доказовим матеріялом, фактами, на які є потвердження свідків, історичними документами, фаховими експертизами.

Те, що ми пишемо чи говоримо поміж собою ніяк не може вплинути ані на загальну опінію, яку створюють такі книжки і доповіді як ось, наприклад, Раєна, ані на оборону тих, що стоять під поважним закидом співпраці з німцями, нищення жидів і т.п.

Що таке можливе бачимо із випадку поляка Францішка Валюса з Чикаго, який протягом вісім років боровся проти зроблених йому закидів, що він як член німецького Ґестапо видавав і знущався над жидами.

У недільному додатку „Чикаго Трібюн Меґезін" з грудня 1984 року находимо широкий репортаж співробітника того щоденника Майкела Арндта про перебіг цілої справи Ф. Валюса з численними знімками і фактами. Із того репортажу довідуємося про долю і переживання Ф. Валюса, який через фальшиві закиди втратив здоров'я, нерви, 120,000 долярів та більшість своїх друзів.

Усе почалося від доносу славнозвісного С. Візенталя до департаменту судівництва, ще в 1974 році а відтак наочними свідченнями одинадцяти жидів із Польщі, як усі без виїмку зідентифікували Францішка Валюса як доносчика та убійця невинних людей, жидівського походження. На підставі їхніх зізнань та суду, що відбувся у Чикаго, Францішка Валюса засудили як воєнного злочинця на позбавлення американського горожанства, яке він дістав нібито на підставі фальшивих інформацій.

Але Ф. Валюс, який тоді коли свідки його „бачили", як члена Ґестапо, мав щойно 17 років, та працював на примусових роботах в сільському господарстві, в Німеччині, не дав за виграну. При допомозі адвоката та свідків з Німеччини і Франції він добився до Верховного Суду, його справу ще раз розглянули і „приятель українців" директор Спеціяльного бюра розшуків Аллен Раєн ствердив, що „зроблено помилку, і цей випадок не повинен був бути в суді із-за браку доказів".

Що ця „помилка" коштувала Ф. Валюса 120,000 дол. і кілька серцевих атак нікому із тих чинників, які шукають за „нацистськими вислужниками" не робить різниці, ані їх не зворушує. Ціле щастя, що знайшовся американський журналіст, який описав трагедію цієї невинної людини з теплою симпатією до неї і це появилося в почитному щоденнику.

Майкел Арндт дає свою розповідь про Ф. Валюса в так цікавій і живій формі, що полонить читача, а ряд світлин з різних періодів життя Валюса переконують часом більше, як слова. При великому на цілу сторінку портреті Ф. Валюса стоять його багатомовні слова: „Я жив немов у кошмарі. Я ніколи не повірив би, що щось таке можливе".

Либонь тому, що пережив цей кошмар на власній шкурі, він старається допомогти іншим, що знайшлися в подібній ситуації Читаємо у репортажі, що Ф. Валюс їздив добровільно до Клівленду, щоб зізнавати в обороні Івана Дем'янюка, який стоїть під подібним закидом. Але його жаль до тих, що його переслідували поніс його задалеко і Ф. Валюс саме після своїх зізнань в обороні І. Дем'янюка висловився перед журналістами, що Симон Візенталь, відомий провідник акції відкривання нацистів, які нищили жидів зфальшував документи, щоб очорнити Дем'янюка. Коли таке ствердження Валюса появилося в пресі, Візенталь заскаржив його і газету на 1 мільйон долярів за знеславлення, а Валюс заскаржив його. Обидва процеси, однак, уморено в червні минулого року.

Усе це, що читаємо про Ф. Валюса збуджує у нас подив до його завзятости, а одночасно переконує нас, що можна і треба боротися за правду коли ця правда підперта переконливими доказами, як у тому випадку.

Сьогодні на терені ЗСА процеси за знеславлення на денному порядку і як бачимо, можна їх виграти. Дуже добре, що маємо організацію, яка взяла собі, як ціль боронити добру славу українців, а заява Ліги проти знесловлювання України у справі книжки Е. Раєна є першим кроком у властивому напрямі.

Зазначуємо, однак з притиском, що це перший крок — а дальші потягнення залежать від настанови цілої нашої спільноти в ЗСА.

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я

Д-р Ростислав Сочинський

Недуги органів травлення

II

Шлунково-кишковий або травний тракт в порівнянні з іншими системами організму найчастіше спричинює хронічні занедужання у людей літнього віку. До того ж більшість ознак цієї системи мають радше функціональне підложжя без наявних симптомів органічної основи, здебільша зв'язані з розладом рухливости (здібності пересувати поживу) і здатности внутрішнього виділення (секреції).

Нерідко такі недомагання базуються на нераціональному відживленні, сповільненому випорожнюванні, турботою про одне і друге включно з тривогою перед поважною недугою та швидким старінням. Емоційні напруження мають великий вплив на функціонування травного механізму і викликані ним симптоми становлять одиноке неприємне, але відносно мало загрозливе терпіння.

Але не все так буває... За цими симптомами іноді скриваються поважні (органічні) недуги органів травлення, наприклад, виразка шлунка, чи дванадцятки, а то й злоякісні наrости (новотвори). У таких випадках тільки лікар може поставити влучну діягнозу і застосувати потрібне лікування.

Смертність від недуг шлунково-кишкової системи у людей старшого віку становить приблизно одну третину смертности від серцево-судинних недуг, спричинена здебільша пістряком і кишковою кровотечею.

Зміни, які викликає процес старіння у шлунково-кишкових органах — приблизно такі самі, як і в інших системах організму. Нелегко, але можливо, розрізнити, чи їх викликують внутрішні, вроджені фактори, чи вплив зовнішнього оточення. Коли ці зміни торкаються ротової порожнини, то, наприклад втрата зубів може бути спричинена зовнішніми впливами, або ж процесом старіння ясен, що підтримують зуби. Втрата смаку може виникнути через старечу атрофію смакових пуп'янків або ж повторну травму (ураження) цих органів. Так, чи інакше це може спричинити зменшення приємности споживання їжі та вкінці, як наслідок, втрату апетиту. Послаблення зору і нюху посилюють це недомагання.

У старому віці зокрема шлунок підлягає певним змінам. Наступають гістологічні (тканинні) ненормальності, а саме зменшення густоти слизової оболонки, що веде до її атрофії (змарнілости, виснаження) і в наслідку — до обниження, а то й цілковитого застою у виділюванні шлункових соків включно зі сільною кислотою, явища, що зветься по-медичному „ахльоргидрією".

Немалу ролю у творенні старечого атрофічного ґастриту (запалення шлунка) відіграють неврогенічні та гормональні дії. Рушійна активність шлунка у літніх осіб також підлягає змінам у формі зменшення т. зв. голодових звужень (контракцій) і сповільнення спорожнення. Атрофічні зміни не обминають також тонкої і грубої кишок і можуть викликати застій.

Можна сміло сказати, що смерть старших людей майже ніколи не наступає в наслідок „зістаріння", чи виснаження органів травлення. Навіть у осіб, які вмирають від токсичних, інфекційних, чи злоякісних недуг, що започатковуються у шлунково-кишковій системі, ця система залишається у життєздатному стані завдяки великим структуральним і фізіологічним резервам, якими вона обдарована.

Пацієнтів, симптоми яких не відносяться до органічних недуг, клясифікується, як жертви функціонального травного нездужання (виснаження). Група цих симптомів включає згагу (печію), нудоту, блювання, тупий надшлунковий біль, розвільнення, яке чергується із затвердженням, здуття живота ґазами і може найбільш характерний т. зв. „борборигмус", себто голосне бурчання або булькання викликане рухом ґазів у харчовому каналі.

Не зважаючи на цю „плеяду" ознак і скарг усі дослідження, включаючи складні наймодерніші апаратури, не виказують ніяких органічних недуг і це потверджує факт, що ці симптоми, це наслідок емоційних напружень старшого віку, страху перед тяжкими недугами, душевної депресії, налогу надуживання проносних засобів і хаотичного відживлення.

Хоч деякі життєві ситуації під тягарем несприятливих обставин в однаковій мірі відносяться також до молодшого покоління, все таки існують певні проблеми властиві виключно людям похилого віку. Одна з них, може найважливіша, — це — потреба пристосування до обставин, які виникають після того, як людина переходить на пенсію, або гірше, коли її звільняють з праці, яку вона виконували протягом довгих років. Тоді вона опиняється в ситуації, що часто приносить почування недостатности, некорисности і непевности щодо будуччини. Така особа повинна пристосуватись до нового, здебільша нижчого стандарту життя, знайти нове зайняття і щоб не піддаватись нудьзі та меланхолії, розвинути нові зацікавлення, або поглибити вже існуючі.

Інакше джерело емоційних труднощів, яке трапля-

(Закінчення на стор. 4)

Михайло Ільків

ІДЕЙНИЙ РОЗВИТОК КООПЕРАТИВНОГО РУХУ В УКРАЇНІ

I.

Господарські системи середньовіччя, — як февдальна так раннього і пізнішого капіталізму — не несли поліпшення життєвих умовин для господарчо слабших верств населення. Тільки культурний і цивілізаційний поступ серед тодішніх народних мас стимулював вимогу соціяльних реформ. Свідомі організовані маси робітничого і сільського населення приспішили історичну зміну, себто Весну народів в 1848 році і знесення кріпаччини в Росії в 1861 році. Серед таких умовин народні маси проголосили свою програму, в якій вимагали: знесення підданства селян і знесення великих маєтків. Інші вимоги були такі: свобода вільного пересування осіб, вибору фаху, заключування договорів праці і добування власности. Взагалі проголошення Весни народів — це цікаві сторінки історії людства, і багаті на різні „ізми", що не є темою обговорення. Отже, поліпшення життєвих умовин робітництва було можливе тільки спільними силами, себто організовано. Серед таких умовин розвинулися ідеї кооперативного руху. В початках цей рух розвинувся в більше промислових країнах, як Англія (Овен), і Францiя (Фур'є). Згодом ця ідея поширилася і на інші частини Европи, включно з Україною.

Метою кооперації було організовано, себто спільними силами, на моральних засадах, поліпшити життєві умовини вбогого населення. У неменшій мірі розвиток кооперативного руху сприяв розвиткові техніки — з метою збільшення продукції для заспокоєння потреб людини. Отже, кооператизм з'явився на домагання мас, щоб із творчости людей зробити змагання ідеалістичних реформ тодішньої історичної доби. Наш теоретик-економіст Туган-Барановський казав, що тіло кооперативи створює самий капіталізм, але душу в кооперативу вливає ідеалістичний суспільний лад, і ті дві частини кооперативного підприємства є засобом до мети.

Кооператива — це господарське підприємство неозначеного числа добровільного об'єднання осіб, що своєю метою ставить здобуття не найвищих зисків на вкладений у кооперативне підприємство капітал, а підвищення трудових прибутків своїх членів, або зменшення їх витрат на споживчі потреби засобом ведення спільного підприємства. Кооператива мусить бути господарським підприємством з вищою метою, ідеалістичним світоглядом. Кооперація творить нове суспільство, отже кооператизм є творчою будівничою силою. Кооперація працює на власний зиск і вишколює людей завідувати підприємством в імені людей. Кооперативи діляться на кооперативи кредитові з характером ощаднично-позичковим, споживчі, мешканеві, закупочні, збутові, перерібкові, продукційні артілі, продукційні кооперативи, хліборобські кооперативи та інші.

Ідейні засади кооператизму — це система економічно суспільна, яка здійснює ідею кооперації. Кооператизм протиставиться лихварству і експлуатації людини людиною. Кооператива — це сусідська організація самодопомоги, самоврядування і відповідальности. Кожна кооператива об'єднує і гуртує особовість-людину в тій спільноті, в якій діє кооператива. Кооператива виростає там, де вибуялий комерційний індивідуалізм, що підкорює економічно слабших, своїм господарським цілям. З другого боку кооператива постає там, де знівельований індивідуалізм, де особовість затрачується в мряках спільної відповідальности. Основи, на яких родиться кооператива, це певна будова прикмети одиниці, що вміє спільно хотіти, спільно працювати і підпорядковуватися враз із своїми господарськими інтересами, інтересам сусідів, громади, народу. Кооператива цементує одиниці на основах психічних, бо кооперативу ціхує вміння розвинути волю одиниць до волі гурту. Таке вміння спирається на певних ціхах характеру спільноти, і свідомости.

Кооперативний рух не допускає, щоб одиниці жили в шкідливій розсипці всупереч власним інтересам та інтересам народу. Кооператива в діяльності своїй, як об'єднання людей, шанує особовість не розбиває її, а навпаки дозволяє кожній одиниці розвинутися під оглядом господарським і духовим. Кооператива повністю вдержує самостійність господарської одиниці, вона не порушує ні в чому свободи одиниці. Кооператива є тільки сторожем порядку, вона усуває тільки ті перешкоди розвитку одиниці і її господарства, які самочинно приносить зі собою ліберальна доктрина. Кооператива заступає солідаризм, а господарювання вільного ринку заступає пляновим господарюванням. Господарчий плян кооператизму стоїть вище над пляновим господарством держави, бо цей плян не є накинений згори чужою волею, але плян цей зроджується на основі вільної, доброї волі, згуртованих в кооперації осіб. Плян цей має на меті заспокоїти дійсні, а не розумом викалькульовані потреби середовищ, які витворюють кооперативну організацію, як: робітники, хлібороби, дрібноміщани. Такі прикмети кооперативи становлять не тільки заперечення системи ліберального господарювання, але також і систему комунізму. Самі кооперативи є формою господарювання працездатних одиниць, які свідомі своїх обов'язків не тільки супроти своєї родини, але супроти громади, краю, держави.

Кооперативи назверх — це організації, які помножують сили одиниці і скріплюють їх ініціятиву, супроти того справдішня кооперація може появитися в гурті членів одного і того самого народу. Кооператива розвивається добре, якщо вона як сектор економічного є одночасно сектором національного ладу, в якім здійснюється потреба національного змагання. Кооператива приносить не тільки помножування сил, але і відтяження для господарських одиниць. Члени об'єднані в кооперативі, відчувають відтяження в тому, що можуть користуватися для потреб свого господарства ґуртовою працею кооперативи, а при тім користуванні можуть іти до найвищих господарських осягів індивідуальних у їхніх власних господарствах. Ідеї розвитку кооперативного руху в нашій відновленій національній державі, в початках відограватимуть важливу ролю.

(Продовження буде)

Січневі Роковини в Бриджпорті

Підписання проклямації (зліва): Василь Бабій, предсідник Відділу УБС, Василь Міщук, голова церковного комітету при Оквуд вул., Богдан Бурий, мол., о. крилошанин Ярослав Шуст, Ярослав Гура, представник Гарварду, голова відділу УККА Василь Пелещук, мейор Леонард Паолеті (сидить), учителька Рома Гайда, пластунка Стефанія Бура, Мирослава Чубата, сестрицтво української католицької парафії, Богдан Бурий, церковний комітет, Стефанія Бабій, СУА, Богдан Романів СУК „Провидіння", інж. Володимир Шуст, представник Пласту.

Заходом відділу УККА в Бриджпорті, Конн., відбулось святкування Січневих Роковин української незалежности. Організатором свята був голова місцевого відділу УККА Василь Пелещук, який вжив усі заходи, щоб свято це випало якнайкраще.

Учасниками свята були представники місцевих українських організацій та церков. У вівторок, 22-го січня, о год. 10-ій рано всі явились коло міського будинку на площі Болдвін Плаза. Мейор міста Леонард Паолетті привітався зі всіми та по хвилині вивісив український прапор на високий машт. По короткім слові попросив всіх присутніх до Сити Гол, де відбулась друга частина святкувань. Секретарка мейора попросила всіх до вітальні, де було приготоване невеличке прийняття. Потім присутні зробили спільний знімок, а відтак майор прочитав та підписав проклямацію. Опісля Рома Гайда, катехитка школи релігії при церкві Пресв. Богородиці, мала слово. Вона сказала, що українці міста Бриджпорту виховують свої родини на взірцевих громадян держави, допомагають розбудовувати міста, і немає випадку, щоб хоч один українець обтяжував адміністрацію міста, чи жив на „велфері". При тому просила, щоб мейор, коли буде на крайових зборах, підтримував резолюції, корисні для української справи та підтримував президента Роналда Реґена і його Адміністрацію.

В своїм слові мейор сказав, що він шанує дуже всі етнічні групи, бо це люди, які збудували своєю працею цю велику державу. Він особливо розуміє становище українців і підтримує і буде їх підтримувати, де лише зможе.

Пластунка Стефанія Бура вручила мейорові подарунок — прекрасну писанку, яку було набуто в Українському Музеї в Ню Йорку.

На закінчення В. Пелещук подякував мейорові за його час, прийняття та взірцеве переведення Січневих Роковин.

Присутній

В Мейплвуді згадали про великі Акти січня

Мейплвуд, Н. Дж. — Як і минулими роками, українська мейплвудська громада включилася у цикл відзначувань — цього року уже 67-их роковин проголошення незалежности України і 66-річчя з'єднання усіх українських земель в одну соборну і незалежну державу.

У вівторок, 15-го січня ц. р., у приміщенні мейплвудської Міської Управи у присутності членів цієї управи і українських діячів цього міста, Роберт Ґресмір, посадник Мейплвуду, підписав проклямацію Дня Незалежности і Соборности України. Її вислано до президента Роналда Реґена.

Посадник Р. Ґресмір, тепло привітавши українців, сказав, що він щороку радо підписує проклямацію, як і радо чекає на нагоду, щоб привітати американців українського роду, які зробили такий важливий вклад у політичне, економічне й культурне життя Мейплвуду. Він вважає, що американські українці збагатили життя в цій країні своєю невичерпною енергією і вітальністю. Вони ушляхетнили себе своїм конструктивним горожанством, своєю відданістю Америці і своєю невтомною посвятою справі свободи та збереження своєї культури. Він сказав також, що він повністю обізнаний зі станом політичного і культурного пригноблення, економічної експлуатації та русифікації України.

Після прочитання проклямації посадник передав її Андрієві Кейбіді та зарядив, щоб український прапор повівав поруч з американським, „щоб цим відзначити український народ за його відвагу в боротьбі за волю і незалежність України".

А. Кейбіда, координатор, подякував посадникові за його вирозуміння до українського народу в Україні. Він сказав, що загроза демократії і свободі, заперечення прав людини — мусить бути предметом міжнародного затурбовання, бо комуністична Росія — це тиранія і ворог всього людства. Наші американські співгромадяни, навіть ліберально наставлені, тепер вже повинні розуміти, що намір Совєтського Союзу домінувати всім світом — це не порожні слова.

Група українців перед піднесенням прапорів в Мейплвуді.

У вівторок, 22-го січня, о год. 9:30 ранку, в приміщеннях мейплвудської міської ратуші зібралася українська група, щоб відзначити ці пропам'ятні роковини.

Отець Іван Наконечний, парох місцевої української православної церкви св. Вознесення, започаткував цю врочистість молитвою, прохаючи благословення Всевишнього на український народ на рідних землях.

Андрій Кейбіда, координатор і Головний радний УНС, у своєму слові, яке він сказав англійською мовою, також згадав про переслідування совєтською владою українського народу, включно з русифікацією, але заразом вніс у свою промову новий момент, нав'язавши до інвазії совєтських військ у Афганістані. Він заявив, що Захід досі був глухий до слів української спільноти, яка річ-річно відзначаючи Січневі Роковини, старалася звернути увагу світу на насильну окупацію совєтською владою України. Та врешті, — сказав А. Кейбіда, коли заіснувала сьогоднішня політична ситуація, яка вказує ні на що інше, але на те, що метою СССР є окупувати одну по одній країни, в ЗСА наступило більше зрозуміння української проблеми, а з цим почали появлятися на сторінках американської преси інформативні статі про боротьбу українського народу проти совєтського окупанта.

Отець Михайло Вівчар, ЧНІ, помічник пароха української католицької церкви Івана Хрестителя в Нюарку, закінчив цю церемонію молитвою за всіх присутніх та за українців у цілому світі.

Після відспівання американського й українського національних гимнів, мгр Ярослав Рак і інж. Микола Семанишин вивісили український прапор на щоглі міської ратуші.

Згадки про ці відзначення з вияснювальними цитатами А. Кейбіди появились у місцевих газетах.

Пластуни в Ню Йорку відзначили Січневі Роковини

Ню Йорк. — Члени Пластової Станиці в Ню Йорку разом із своїми родинами зібралися в неділю, 13-го січня ц.р., у своєму домі, щоб спільно відзначити Січневі Роковини та Різдво Христове. У підготованій юнацтвом та новачками програмі в гарно прибраній великій залі члени 18-го куреня юначок ім. Олени Пчілки продеклямували в'язанку віршів, присвячених святові 22-го січня - самостійности та незалежности української держави, що їх підготовила керівник Студії Мистецького Слова Лідія Крушельницька. Юначки із 30-го куреня ім. Софії Галечко, нав'язуючи до недавньої протестаційної голодівки Павла Стокотельного, відчитали імена українських політичних в'язнів та дані про їхню долю, зокрема зупиняючися на В. Чорноволові, проголошений яким День Солідарности з політичними в'язнями відзначує щорічно українська пластова молодь у вільному світі.

Після цього відбулися пластові церемоніяли, в яких найбільш зворушливими було заприсяження гуртка юначок із 18-го куреня УПЮ і висловлення признання усім тим із пластової молоді, які допомагали П. Стокотельному під час його 12-денної голодівки біля Об'єднаних Націй, відвідуючи його, роздаючи летючки чи іншими способами. Поміж ними вирізнено окремо ст. пл. Аскольда Хемича першим старшопластунським відзначенням за його особливо зворушливу опіку голодуючим.

У завершені усіх пластових церемоніялів присутня на святі голова Крайової Пластової Старшини пл. сен. Евстахія Гойдиш в супроводі діловода Пластприяту КПС вручила грамоти найвищого відзначення непластунів, а це — іменування Добродіями Пласту: Теофіля Кулика за його довголітню батьківську опіку над вишкільним табором пластунок „Школа Булавних" на його посілості в Гантері і Михайла Савицького за його довгі роки праці для Пластової Оселі „Вовча Тропа" і Пластової Станиці в Ню Йорку. Грімким многоліттям пластова молодь і присутні подякували на свій спосіб новим добродіям Пласту.

Деклямація новачок, а відтак колядки і вінщування у виконанні юнаків із 3-го куреня ім. Івана Мазепи і спільне засвічення свічок закінчили імпрезу, після якої члени гуртка Пластприяту під проводом голови Я. Бачинського гостили присутніх кутею та солодким.

Святом проводили станична пл. сен. О. Кузьмович і бунчужний ст.пл. Андрій Кухар.

В неділю, 27-го січня ц.р., представники усіх юнацьких куренів та Станичної Старшини взяли участь з прапорами у торжественній Службі Божій в церкві св. Юра в Ню Йорку для відзначення Свята Державности і Соборности.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Січневі Роковини в Джерзі Ситі

Джералд МекКен, посадник Джерзі Ситі, Н. Дж., осідку Головної Канцелярії УНСоюзу, підписав проклямацію з нагоди роковин проголошення незалежности і соборности України в 1918-19 роках та взяв участь в церемонії вивішення прапорів на машті міської ратуші в присутності чисельної української делегації. Український прапор повівав поруч американського на протязі цілого тижня, починаючи від середи, 16-го січня. Делегація до мейора включала також членів Екзекутиви УНС, його працівників і членів редакцій. На фото вгорі (зліва): шеф поліції Джан Фриц (українського роду), о. Роман Мірчук, мейор Дж. МекКен, голова УНДому Володимир Білик і школярі Степан і Дженніфер Смотричі.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Виставка народної ноші Яворівщини

У листопаді 1984 року Український Національний Музей в Чикаґо і ціла чикаґівська громада були прямо заскочені культурно-виховною імпрезою, що її заплянував, зорганізував і перевів із естетичним смаком 101-ий Відділ Союзу Українок в цьому місті, призначивши весь дохід в сумі 1,000 дол. на придбання нового модерного приміщення для Українського Національного Музею в Чикаґо.

Мова тут про виставку народної ноші Яворівщини взагалі, а особливо із Мужилович, рідного села д-ра Пилипа Демуса. Тож не диво, що виставкою займалася уся родина панства Демусів, виставляючи (на живих модельках) повноту зразків народної ноші Мужилович, починаючи від дітей, згодом - молодих жителів, сватання, святочний одяг і навіть дідуся у баранковому кожусі.

До гарного успіху у виставці доклали старань і праці, крім панства Демусів і 101-го Відділу СУА, що його очолює Дарія Гірняк, Віра Трощук, а передусім, Ірина Демус. Моделювали молоді гарні членкині 101-го Відділу СУА і їх чоловіки, та дуже милі діти.

Приємно було приглядатися гнучкому мистецькому виступові танцювального ансамблю „Громовиця" що його присутні нагородили рясними оплесками. Ми щиро вдячні „Громовиці" не лише за їх гарний виступ, але й за громадський жест — зріклися вони зі свого гонорару в користь Музею.

Це вперше в історії 32-річного існування Музею, що якась організація з власної ініціятиви влаштувала прегарну, культурно-виховну імпрезу, призначуючи весь дохід на Український Музей в Чикаґо.

Це був великий моральний і матеріяльний успіх, який буде записаний золотими буквами не тільки в аналах УНМ, але у хроніці української громади Чикаґо.

Їх високої міри громадський жест — передати ввесь прибуток у сумі 750 дол. на потреби Музею на руки голови УНМ, у присутності всіх учасників імпрези, набирає великого значення, бо стає заохотою іншим піти слідами 101-го Відділу СУА.

За їх великий труд і журбу про долю Музею, як також за грошову пожертву (750 + 250 дол.) складаємо найщирішу подяку.

Мґр Еміліян Басюк
директор УНМ

Візитація єпископа Володимира в Денвері

У неділю, 4-го листопада 1984 року з благословення Блаженнішого Владики Мстислава прибув з візитацією до Денверу, Колорадо, Владика Володимир.

Для українців західньої Америки це була дуже рідкісна і велична подія.

У цю візитацію, як і у двох попередніх, був погожий соняшний день. На сходах до церкви привітали Владику Володимира: отець протоєрей Володимир Ситниченко, настоятель парафії, з хрестом у руках. Хлібом і сіллю від парафіян вітав сивоусий ветеран армії УНР Петро Поржи-Олексієнко; від сестрицтва — Марія Биковська. Наймолодша парафіянка, 10-літня Рафаеля Стаховяк, привітала Владику китицею жовто-блакитних квітів. Загремів хор під керівництвом Пантелеймона Клименка - „Ісполаіте Деспота". В Денвері українці з Київщини, Полтавщини, Поділля, Волині і наймолодше покоління „денверян" ще раз пережили радісну й хвилюючу подію традиційних звичаїв при візитації Владики та від величної і врочистої Архиєрейської Служби Божої.

Хронологічно 4-го листопада була третя неділя після свята Покрови Пресвятої Богородиці. Храмове свято української православної громади в Денвері відсвяткували 14-го жовтня врочистою Службою Божою. Святочний обід було відкладено до приїзду зі собору делегатів від парафії. Згодом у зв'язку з приїздом єпископа Володимира реченець цей визначено було остаточно на 4-те листопада.

Окрім усіх парафіян православної громади на святі були чисельно присутні і вітали Владику Володимира також наші брати католики зі своїм парохом о. Степаном Хмелярем на чолі. Було це дійсно врочисте соборне святкування.

Розпочинаючи храмовий обід, церковний хор проспівав „Отче наш", а настоятель нашої парафії о. В. Ситниченко поблагословив їжу. Голова парафії інж. Андрій Івашко привітав присутніх і попросив ушанувати вставанням з місць і хвилиною мовчанки всіх померлих у 1984 році парафіян: Марію Овечко, Архиєпископа УАПЦ Марка і Блаженнішого Патріярха УКЦ Йосифа.

Після обіду господар святкування Юрій Мошинський виголосив імена промовців, які вітали Владику. Від парафії Св. Покрови промовляв о. В. Ситниченко. Він відзначив велику подію візитацію Владики Володимира, яка викликала духовне піднесення і фізичне оновлення як серед православних, так і католицьких українців. Потім промовляв о. Степан Хмеляр, парох української католицької громади. Привітавши Владику він запросив православних на Службу Божу в католицькій церкві і Молебен в намірені Слуги Божого і українського народу св. п. Митрополита Андрея Шептицького в 40-річчя його смерти та на Академію, присвячену йому 11-го листопада. Крім того Владику вітали: від Золотого Хреста Марія Кротюк, від ОДВУ мгр Іван Костюк, від католицької громади мгр Любомир Колтуняк, від Союзу Українських Жінок Дарія Яворівська, від Денверської Групи УВАН інж. Л. Биковський, від НТШ і Будівельного комітету д-р Богдан Винар, від Патріярхального Руху Євген Василина та інші.

На всі привітання й побажання відповів Владика Володимир. Теплими словами подякував він Блаженнішому Митрополитові Мстиславові, що благословив його візитація Денверу і проголосив „Многія літа", яке проспівав хор і всі присутні. Владика сказав, що мав велике молитовне задоволення відправляти Службу Божу в сослуженні з о. Володимиром. Гарний хор під керівництвом П. Клименка і гарно прибрана церква пригадали йому далекі рідні сторони. Яскравими рисами змалював образ святкувань Святої Покрови в минулому на Вкраїні і нині не тільки в середовищах православних поселенців в ЗСА, але й в Англії, Німеччині, Австралії, Аргентині, Бразилії й скрізь, де живуть українці.

Співом „Під Твою милість" закінчився цей врочистий і вдалий храмовий обід.

Волиняк і подолянин

Громада Сан Франсіско вшанувала інж. О. Лиска

У суботу, 15-го грудня 1984 року українці північної Каліфорнії зійшлися у залі української православної церкви у Сан Франсіско, щоб попрощати інж. Олександра Лиска у зв'язку з його переїздом на замешкання у Денвер, Кольорадо, та скласти йому подяку за його понад 25-літню жертвенну працю на громадській ниві.

За час перебування у наших околицях інж. Лиско був багато літ головою Відділу Конгресового Комітету, а також очолював різні громадські акції. Він добився того, що місцеві американці навчилися шанувати українців, а майори більших міст північної Каліфорнії, як наприклад, Сан Франсіско, Овкленду, Сан Хозе і Сакраменто, відзначали українські національні свята спеціяльними грамотами.

Голова Відділу Координаційної Ради на північну Каліфорнію Михайло Цар відкрив це свято в честь інж. Лиска, побажав йому всього найкращого на новому місці замешкання і висловив надію, що він невдовзі знову повернеться у наші околиці, бо хто раз жив у Каліфорнії, то рідко коли любитиме інші місцевості.

Відтак присутні забирали голос, щоб висловити свою пошану для інж. Лиска. Мгр Осип Кладко, колишній довголітній голова Відділу УККА, підкреслив прямолінійність і послідовність у праці інж. Лиска, який у своїй громадській праці особливу увагу звертав на виховання молоді і запізнання її з українською мовою й історією. Інж. Лиско написав і видав власним коштом скорочену історію України для молоді, яку вживають українські організації також поза Каліфорнією. Він був організатором багатьох українських імпрез на американському форумі, а також дуже активно співпрацював у протикомуністичних акціях Комітету Поневолених Націй. Під час його головства Відділу УККА праця у нашій громаді розвивалася дуже активно.

Проф. З. Панасенко у довшому слові описала її співпрацю з інж. Лиском у багатьох громадських імпрезах і підкреслювала його українську соборність. Він ніколи не відмовився співпрацювати з кожним, без огляду на його релігійну і політичну приналежність, як довго ця особа респектувала підставові демократичні принципи. Він завжди стояв на становищі, що праця для України повинна єднати всіх і дуже переживав намагання деяких політичних угруповань запровадити диктатуру у нашому громадському житті. Проф. Панасенко подякувала інж. Лискові, особливо за його вклад у підвищення мистецького рівня українських імпрез на американському форумі.

Потім Тарас Цмайло-Кульчицький говорив про свою співпрацю з інж. Лиском в рамках Українського Патріярхального Товариства. Він підкреслив глибоку релігійність інж. Лиска, який, вихований у священичій родині, зберігав все своє життя високі моральні принципи.

Зворушений інж. Лиско подякував присутнім за те, що його вшанували цією зустріччю, коротко розповів про свою громадську працю, підкреслив успіхи та висловив побажання на майбутнє, щоб молодша генерація шанувала своїх старших громадян, які активно працювали для громади. Старші громадяни мають за собою великий життєвий досвід на громадській ниві і своїми порадами допоможуть молодим уникнути багатьох невдач.

Під час перекуски всі мали нагоду особисто стрінутися з інж. Лиском і його дружиною та побажати їм успіхів на новім місці замешкання.

Організаційною частиною свята вшанування інж. Олександра Лиска зайнялася Маруся Іськів.

Тарас Ц. Кульчицький

З діяльности Осередку св. Андрія у Норт Порті

17-го жовтня 1984 року, в сороковий день смерти Блаженнішого Патріярха Йосифа українська громада в Норт Порт, Фльорида, вшанувала його пам'ять Панахидою і програмою: виступами хору Осередку, деклямаціями й промовою д-ра Миколи Барусевича.

27-го і 28-го жовтня наша громада взяла участь у фестивалі католицького шпиталя св. Йосифа в Порт Шарлотті.

10-го листопада відзначено роковини Перщого Листопада й 60-річчя Усусусів. У програмі були доповідь д-ра Миколи Барусевича, виступи хору й деклямації. Переведено збірку на інвалідів, гроші вислано комбатантам через ЗУАДК.

17-го листопада вшановано 40-річчя смерти Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького з відповідними деклямаціями й виступами хору Осередку; промовець — д-р Павло Сениця.

22-го листопада Осередок влаштував традиційного „індика" — День Подяки.

24-го листопада Стефан Попович висвітлив відеотейп з похоронів Патріярха Йосифа в Римі та відеотейп про голод в Україні й про участь українських громад у Фльориді у відзначення 22-го січня в столиці стейту Талагассі.

8-го грудня жіноцтво Осередку влаштувало Андріївський вечір, щоб зберігати народні звичаї.

13-го грудня була відправлена Служба Божа з Панахидою за сл. п. полк. Андрія Мельника з нагоди 20-річчя його смерти. Доповідь про полковника виголосив д-р Зеновій Книш.

15-го грудня — мистецька виставка Рема Багатулина.

16-го грудня відбувся празник, храмове свято Осередку св. Андрія. Під час обіду промовляв сенатор Павло Юзик.

21-го грудня — доповідь ред. Ярослава Гайваса про „Теперішнє положення українців у діяспорі й XIУ Конгрес УККА".

29-го грудня — фільм Комітету дослідження голоду в Україні про штучно створений голод в Україні в 1932-33 роках, який висвітлив проф. Юрій Дубровець з Торонто.

31-го грудня відбулася зустріч Нового Року.

Д-р В. Голіян

АОЛПУ продовжує працю

Часто-густо серед українських громадян Америки чуємо нарікання: „Скільки в нас серйозних проблем. Наплодилось ворогів наших в Америці, як грибів після дощу. Паплюжать велетнів історії України, Симона Петлюру звуть погромщиком, знеславлюють нашу героїчну УПА, нападають на Богу-духа-винних людей та загрожують депортацією за „коляборацію з нацистами".

Часопис „Ню Йорк Таймс" вже має таку звичку, що як щось позитивне з'явиться про Україну, то тільки „Раша", а як неґативне, то буде „Юкрейн". Тим часом в Україні дедалі гіршає. Всіх відомих дисидентів і правозахисників виарештовано. В тюрмах та психушках калічать і вбивають найкращих людей нашого народу. Русифікація шаліє. Квіт України гине, завойовуючи Афганістан для московської імперії. А що ж робить еміграція? Замкнулась у своїм гетто та, пірнувши в крутіж внутрішніх конфліктів, не бачить і не дбає, що асиміляція і так це все припинить.

Хоч факти сумні, АОЛПУ не є організацією песимістів. Ми віримо словам Василя Симоненка: „Народ мій є. Народ мій завжди буде. Ніхто не перекреслить мій народ!". Наше завдання доказати світові дійсність Симоненкових слів. В принципі, Америка з нами. Якщо доб'ємось того, що про нас знатимуть правду, то неможливе може стати реальністю, бо в Америці та з Америкою можливо все!

Наполегливо змагаючись проти байдужности та невігластва, організація АОЛПУ досягла свого найбільшого успіху в 1984 році — ухвалення урядом Америки закону створення державної комісії, яка має дослідити причини й наслідки Великого голоду в Україні. Хоч минуло вже півстоліття, але аж тепер наближається кінець московського приховування найбільшого злочину в історії світа — штучно створеного голоду, вбивства понад 7 мільйонів невинних українських людей.

Самозрозуміло, голодовий закон — це не лише здобуток АОЛПУ, але й всієї української громади в Америці, яка включилась в ініціятиву АОЛПУ та допомогла працею і грошовими пожертвами.

Тут до речі згадати про гроші. На акцію створення державної комісії для вивчення українського голоду АОЛПУ витратила 15,000 долярів громадських грошей. Але повернулось багато більше, бо Уряд Америки призначив 400,000 долярів на діяльність цієї комісії. Для українців вартість цієї комісії у багато разів більша, бо комісія покінчить з незнанням про цей страшний злочин раз і назавжди.

Щоб пояснити, чому кошти праці АОЛПУ великі, візьмім для прикладу лиш одну нашу акцію: листи-апелі до провідних урядовців Америки, членів Конгресу, Сенату та Державного департаменту стати в обороні Миколи Горбаля і Йосифа Зісельса. Близько 600 таких листів було індивідуально надруковано та розіслано. (Нам відомо, що копій розсилати не варто, бо на копії листів не звертають уваги, їх викидають до коша). Кошт поштових значків, друкування листів, папір і т. ін. є приблизно один доляр за один лист, а 600 долярів за одну листовну акцію. АОЛПУ підготовляє та висилає подібні апелі й інформаційні повідомлення майже постійно протягом усього року. Після таких акцій потрібно телефонувати, а то й відвідувати сотні урядовців. Через усе це грошові витрати стають настільки високі, що активні члени АОЛПУ не спроможні самі їх покрити та змушені звертатись до української громади за допомогою.

У минулому році організація АОЛПУ зібрала коло 30,000 долярів на свою діяльність. Але за вийнятком суми, призначеної для матеріяльної допомоги родинам ув'язнених за волю України, не лишилося нічого.

Тому знову звертаємось до наших членів та прихильників. Якщо ви схвалюєте нашу працю, голосуйте за нас вашими чеками. Якщо ви згідні, що наша праця корисна, то будьте щедрими, а ми працюватимемо для досягнення ще більших успіхів. Без вашої допомоги АОЛПУ не буде спроможна повторити такої ефективної роботи, яку було проведено в 1984 році.

Одним із найголовніших завдань АОЛПУ в наступному році є співпраця з державною голодовою комісією та пильнування, щоб комісія працювала на найвищому рівні та щоб цей великий український здобуток не змарнували.

Не менш важливо продовжувати і посилювати акції оборони українських політв'язнів, зокрема Миколи Горбаля і Йосифа Зісельса. Надзвичайно важливо, щоб не сталось, як твердять каґебісти: „Ну що ж, на Заході трохи покричать, та й замовкнуть.""

Крім цих двох головних завдань, АОЛПУ продовжуватиме свою поточну діяльність. Пожертви і листи просимо посилати на: Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Pl., Newark, N. J., 07106, tel.: (201) 373—9729.

Д-р Ігор Кошман

УРЯД ЗСА ЗВЕРНУВСЯ до Верховного Суду за одобрення відставлення 2,700 кубинців, перебування яких не бажане в ЗСА з приводу їхнього кримінального минулого назад на Кубу. З них 1,487 перебуває тепер в тюрмі в Атланті. Надіються, що їхній поворот на Кубу відбудеться вже в найближчому часі.

А боронитися...

(Закінчення зі стор. 2)

та її зміцненої активности в напрямі оборони нашого доброго імени, яке так сплямив Аллен Раен. Як ми вже подавали у першій інформації про його книжку, він плянує перевести ряд доповідей по американських університетах на тему своєї праці на пості директора особливих судових розглядів. Отож нам треба діяти негайно, щоб тій „славі" яку він буде про нас ширити, запобігти.

Ми, однак, побоюємося, що після одного-двох протестів та щирого обурення в нашому вузькому колі і тим разом не злобудемося на суцільну сильну і переконливу акцію.

Недуги...

(Закінчення зі стор. 2)

ється частіше у старших жінок, це самотність спричинена втратою власного чоловіка, члена родини, або приятеля. Половина жінок у віці 65 і більше років, це — вдови. Перед ними не раз стоїть дилема, трудний вибір між двома можливостями: або жити самій, або бути небажаним гостем у своїх дітей.

Такі забурення лікується заспокоєнням наляканого пацієнта, запевненням його про відсутність злоякісної недуги, зокрема тоді, коли він терпить на т. зв. „канцерофобію", себто страх перед недугою рака, інструкції щодо відповідної дієти і врешті застосування лагідних заспокійливих, протиспазматичних і часом, але дуже рідко найновіших, т. зв. психотропічних ліків, які треба уживати дуже обережно, бо вони зокрема у людей старшого віку можуть викликати небажані бічні реакції. Уже саме докладне дослідження пацієнта, описане перед тим, може багато допомогти.

Один із важливих чинників лікування, це — поживне, смачне, позбавлене грубих, подражнюючих харчів, відживлення. Про це в подробицях писатимемо пізніше.

Поставлять...

(Закінчення зі стор. 1)

— Франко Джентілеско.

Слухаючи тих сміливих плянів наших відвідувачів, питаємося, які інші задуми новоствореної оперної компанії. Виясняють, що вона створена на те, щоб дати українським акторам нагоду до виступу, а коли ця перша спроба вдасться — тоді будуть думати про поставлення одної з опер українського репертуару. Плянують повторити „Наталку Полтавку" та „Катерину", а з постановкою „Запорожця за Дунаєм" запрошено театр до Торонто і Монтреаля.

Але... все залежить від української публіки Ню Йорку і Філядельфії, як вона прийме „Мадам Баттерфляй". Коли буде зацікавлення та знайдуться серед українських професіоналістів спонзори театру, — тоді можна буде думати про дальший його розвій, а з тим притягнення інших сил і поповнення тієї групи, що тепер проборює важкий і невдячний шлях для українського оперного театру.

Боротьба...

(Закінчення зі стор. 2)

ня людей, як і опір народу окупантові за останній час. І той опір вказує, що дух нації не зламаний, що існують і далі різні підпільні організації, як ось, наприклад, Український Національний Фронт, який збирає матеріяли для „Чорної книги" про всіх тих, хто зраджує свій народ і вірно служить окупантові.

Українській еміґрації варто застановитися і над деякими міркуваннями „Хроніки" про завдання українців на чужині. Допомогу для України, та де українські патріоти йдуть одним спільним фронтом „Хроніка" бачить в необхідності такого спільного фронту боротьби і серед українців на чужині. На думку автора статті, що має іронічних заголовок „Чи проіснує совєтська імперія ще 300 років", вона проіснує, якщо ми активно з нею не боротимемося на різних фронтах, спільно з поляками, литовцями і іншими народами. Перед українською еміґрацією стоять важливі завдання інформувати вільний світ про події в Україні „більше контактуватися зі світовою людською спільнотою, розкриваючи перед світом обличчя найстрашнішої з-поміж імперій. Стаття пропонує також шукати союзників в Японії та Китаю, нав'язати тісніші дружні зв'язки з поляками, при чому слід забути все, що „нас роз'єднувало, в нас аж надто достатньо того, що нас об'єднує". Автор статті вважає, що нам слід шукати зв'язків також і з „здоровими російськими національними силами", яким чужі шовінізм і великодержавні стремління'.

Чи виходитиме „Хроніка Католицької Церкви" далі? Відомо, що після 8-го випуску конфісковано в Ініціятивної групи машинки до писання. Але цей новий вияв терору стане ще одним кільцем в ланцюзі наростання дальшого опору на нашій Батьківщині.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 16-го ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Філядельфія, Па. — Товариство „Мир" 324-ий Відд. УНС повідомляє всіх членів, що Річні Загальні збори, о год. 7:30 вечором в Домі Української Громади при 800 N. 23-ій вул. Обов'язком є всіх членів прийти на збори.

УПРАВА

НЕДІЛЯ, 17-го ЛЮТОГО 1985 РОКУ

Бріджпорт, Па. — Річні Збори Б-ва свв. апп. Петра і Павла 383 Відд. УНС, о год. 1-ій по пол. в залі УГКлюбу, 494 Форд вул. На порядку: звіти Управи та вибір нової на 1985 р. Проситься чл. взяти участь.

І. Андрусів, *предсідник*
Й. Хома, *секретар*